יום **ב'**, **כ"ד** ב**תשרי**, תשס"ג (**30** ב**ספטמבר**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **כ"ד בתשרי**, בשנת תש"ו(1945-5706), יו"ר הנהלת הסוכנות היהודית, **דוד בן-גוריון**, הורה ל"הגנה" **לפתוח במאבק מזוין** נגד שלטון המנדאט הבריטי, תוך שיתוף עם ארגוני אצ"ל ולח"י, הנודע כ"תנועת המרי העברי".

ברקע:

עם תום מלה"ע השניה נגד הנאצים החל מאבקם של התנועה הציונית ושל היישוב היהודי בשלטון המנדאט בארץ-ישראל. מאבק זה נמשך עד לראשיתה של מלחמת העצמאות בסוף שנת 1947, והיה שונה באופיו ובמגמותיו מן המלחמה הכוללת שהחלה אחרי שנתקבלה החלטת החלוקה ב-י"ז בכסלו תש"ח (29 בנובמבר 1947).

המאבק התנהל ב4 אפיקים, אשר היו מקבילים זה לזה ועם זאת משולבים זה בזה:

האפיק הראשון – ארגונה של "**תנועת הבריחה**" של שארית הפליטה באירופה המשוחררת וההעפלה ה'בלתי-לגאלית' מאירופה, בנתיבי הים התיכון, אל חופי א"י. תנועה זו התנהלה גם בדרך היבשה מארצות ערב – בעיקר מסוריה, מלבנון ומעיראק.

האפיק השני – **ההתיישבות** הלגאלית ובעיקר ההתיישבות ה'בלתי-לגאלית'. במהלכו נרכשו קרקעות באותם אזורים של א"י שנסגרו להתיישבות יהודית על-פי חוק הקרקעות המנדאטורי (ה"ספר הלבן") מ1940. התארגנו גרעיני התיישבות של תנועות הנוער החלוציות, הוקמה תשתית דרכים, קווי מים וחשמל אל אתרי ההתיישבות, ואוגנה העלאת היישובים על הקרקע.

האפיק השלישי – **פעולות הלחימה בנשק** נגד השלטון הבריטי: **אלו** שהתנהלו בהתאם לדוקטרינת "המאבק הצמוד", שגרסה פגיעה רק ביעדים בריטיים הקשורים בלחימה נגד ההעפלה וההתיישבות, וגם **אלו** שהתנהלו בהתאם לדוקטרינת "המאבק הרצוף", שגרסה במאבק צבאי מקיף, שתכליתו לפגוע גם ביעדים ובמבצעים בריטיים שאינם קשורים ישירות בחסימת ההעפלה ובמניעת ההתיישבות. **שתי הגישות** דגלו בפעילות צבאית בשיטות של מלחמה זעירה תוך הקפדה על "טוהר הנשק" והימנעות משפיכות דמים מיותרת. לאורך אותה תקופה המשיכו שני ארגוני המחתרת בפעילות הטרדה וחבלה נגד מטרות בריטיות שונות, פעולות שהיו מונחות ע"י התפיסה כי רק מאבק מתמיד יביא ליציאת הבריטים מארץ-ישראל ולכינון מדינה יהודית בארץ-ישראל המערבית כולה. זמן קצר פעלו ה"הגנה", האצ"ל והלח"י במשותף במסגרת "תנועת המרי העברי" (אוקטובר 1945 – יולי 1946). הפעילות המזויינת נועדה, בעיקרו של דבר, להוסיף מימד אקטיבי למאבק הכולל בבריטים, להפנות את תשומת לבה של דעת הקהל בעולם כולו, ובבריטניה בפרט, אל מצוקתם הלאומית של היהודים ולהניע אותה לתמוך בפתרון הציוני, הפתרון היחידי האפשרי של "שאלת היהודים". אך לאחר "השבת השחורה" והפיצוץ במלון "המלך דוד" נפסק שיתוף הפעולה ושני ארגוני המחתרת פעלו באופן עצמאי.

האפיק הרביעי – **הפעילות ההסברתית והדיפלומאטית** ברחבי העולם ובארץ-ישראל, פעילות שנועדה לשכנע ממשלות, מנהיגים פוליטיים ואת דעת הקהל בצדקת מאבקה ועמדותיה של הציונות ביחס לארץ-ישראל נוכח השואה שפקדה את העם היהודי באירופה במלה"ע השניה.

[תאריכון מ"ה \ ההיסטוריה של ארץ-ישראל]

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננה עד עולם סלה."[תהלים מ"ח 9]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל